

'Muzikale zoektocht naar geluk'

In de loop van deze maand gaat in Vilvoorde 'Gelukkig zijn' van theatergroep Fast Forward in première. Bijzonder aan de voorstelling is niet zozeer dat een koor bekende Vlaamse klassiekers brengt, maar wel dat de liedjes worden gezongen door anderstaligen die Nederlands leren. Wij spraken met drie van hen: Leonardo (27) uit Brazilië, Mohamed (22) uit Syrië en de Brusselse Leila (29).

Tekst en foto: Wim Troch

Mohamed, Leila en Leonardo.

Meer dan dertig keer zal 'Gelukkig zijn' de komende tijd op de podia van cultuurcentra in het hele land te zien zijn. Op de scène staan telkens een twaalfstal acteurs, die één ding gemeenschappelijk hebben: ze hebben allen Nederlands geleerd - hoewel dat niet hun moedertaal was. Rwanda, de Verenigde Staten, Rusland, Tadzjikistan, China ...: de achtergronden van de acteurs overspannen zowat de hele aardbol, de redenen waarom sommigen van hen in België zijn terechtgekomen liggen haast nog verder uit elkaar.

Uitspraak

"'Gelukkig zijn' is een zoektocht naar wat geluk is", vertelt Leonardo de Souza. Hij liet Brazilië anderhalf jaar geleden achter voor de liefde. "De voorstelling is een manier om het leven te verkennen, en om andere culturen te leren kennen." "Het gaat over gelukkig zijn, maar dan op verschillende vlakken: liefde, vriendschap, werk ...", vult Leila aan. Zij is in het Brusselse Sint-Agatha-Berchem opgegroeid, in een Franstalig gezin. Nederlands leerde ze op school. "Ik heb deelgenomen aan de audities

'Onze blik openen, en onze vooroordelen laten varen'

van 'Gelukkig zijn' om mijn Nederlands - en dan vooral mijn uitspraak - te verbeteren." Ook Mohamed Sultan, die de oorlog in Syrië tweeënhalve jaar geleden ontvluchtte, hoefde niet lang na te denken om mee te doen. "Theater is mijn leven", zegt hij. "Ook in Syrië speelde ik theater. En de titel van de voorstelling sprak me aan, want ook hier wil ik gelukkig zijn."

Will Tura

Enkele van de liedjes die aan bod komen zijn - naast Ann Christy's 'Gelukkig zijn' - 'Porselein' van Yasmine, 'Verlangen' van Clouseau, 'Twee meisjes' van Raymond van het Groenewoud en 'Ik wil je' van De Kreuners. "Mijn favoriet is 'Ik wil de wereld zien' van Johan Verminnen", zegt Leonardo. "Het is best wel toepasselijk voor mij." Voor Mohamed is 'Ik mis je zo' van Will Tura het bijzonderste lied: "Ik vind het pakkend hoe een man over zijn gevoelens zingt. Het is ook iets wat bij mij past, want hoewel het er oorlog is en ik niet meer terug kan, mis ik Syrië erg hard. Ik wil niets liever dan terug te gaan naar mijn land. Daarom vind ik dat lied zo mooi."

Kleine familie

Een nieuwe taal leren is al niet evident, laat staan om in een nieuwe taal te zingen. "Dat valt wel mee", klinkt het. "Het moeilijkste is om meerstemmig te zingen. De sopranen zingen een andere zanglijn dan de alt en de bassen. Dat maakt het soms verwarrend."

Met acteurs uit alle hoeken van de wereld, en met de meest uiteenlopende redenen om in België te wonen, staat een erg heterogene groep op de planken. "Toch zijn we eigenlijk een kleine familie", vertelt Leonardo. "Al die verschillen maken het net interessanter. Iedereen heeft een boeiend verhaal. Iedereen voelt zich hier goed en is gemotiveerd."

De repetities vormen voor veel acteurs een welgekomen afwisseling in een soms hard en eenzaam leven. "Als vluchteling bekijken de mensen je raar", vertelt Mohamed. "Ik ben hier niet zomaar gekomen: ik ben de oorlog ontvlucht. Ik heb mijn familie achtergelaten, ik ben tijdens mijn vlucht in de gevangenis beland. De mensen hier vragen niet eens waarom ik hier ben. Ik ben hier niet voor eten of een slaapplek. Eigenlijk wil ik hier niet eens zijn. Ik wil opnieuw naar Syrië, ik wil er paardrijden en toneelspelen, maar dat kan niet meer."

Blik openen

Met de voorstelling wil Fast Forward de clichés over 'de ander' doorprikken, of het nu vluchtelingen, immigranten, Franstaligen of allochtonen zijn. "De voorstelling toont dat we eigenlijk een gewone, vrolijke groep mensen zijn", zegt Leila. "We zijn met dezelfde alledaagse dingen bezig, hebben dezelfde emoties als andere mensen. Maar ook voor de acteurs zelf is het een goede leerschool om onze blik te openen en om onze eigen vooroordelen te laten varen. Uiteindelijk verschillen we niet zo veel van elkaar. Ik denk dat dat de belangrijkste boodschap uit de voorstelling is."

Regisseur Peter Schoenaerts maakt al bijna 15 jaar theater voor mensen die Nederlands leren: "Toen we ermee begonnen was er weinig cultuuraanbod voor anderstaligen. Onze voorstellingen focussen op eenvoudige taal, en we proberen er andersstaligen mee te motiveren voor het Nederlands. Met 'Gelukkig zijn' gooien we de deuren van de theaters wijdopen: iederéén is welkom, dus ook Nederlandstaligen."

Oorlog in mezelf

De drie acteurs kijken ook naar de toekomst. "Ik hoop dat ik dankzij deze voorstelling meer toneel kan gaan spelen", zegt Leila. "Ik ook", vult Leonardo aan. "Het

is een mooie ervaring. En ik wil ook België beter leren kennen." Voor Mohamed ligt zijn toekomstdroom anders. "Ik voel me verscheurd tussen België en Syrië. Ik zou echt graag terugkeren. En als dat niet kan, dan wil ik iets doen voor vluchtelingen. Ik wil vrijwilligerswerk doen, om de oorlog in mezelf te stoppen."

> Meer info en speeddata? Ga naar www.fast-forward.be.

WIN!

Fast Forward schenkt vijf lezers van Raak een duoticket voor een van de voorstellingen van 'Gelukkig zijn' in Oostende (17/03), Wemmel (31-03) of Houthalen (28/04). Stuur voor 05-03 een mailtje met in de onderwerpregel 'Gelukkig zijn' naar raak@kwb.be. Vermeld in de mail je contactgegevens, kwb-lidnummer en de voorstelling naar keuze. Een onschuldige hand trekt vijf winnaars. Veel succes!!